USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **T. P.**, zastoupen Mgr. Vladimírem Náprstkem, advokátem se sídlem Pivovarská 170, Beroun, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2013, č. j. 237226/2011/KUSK-DOP/HRO, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2017, č. j. 46 A 65/2013 - 97,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši **5.000 Kč,** který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám Mgr. Vladimíra Náprstka, advokáta, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Kladna, odbor správní, oddělení dopravně správních agend, rozhodnutím ze dne 25. 11. 2011, č. j. ridicaky/75/10-33, zamítl námitky žalobce podané proti provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, jako neodůvodněné, a provedené záznamy ke dni 9. 11. 2010 potvrdil. Žalobce následně podal odvolání, které žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

[2] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Krajského soudu v Praze. Jeho stěžejní námitkou byla absence jména a příjmení osoby, která pokutu udělila. Na bloku ze dne 17. 6. 2009 je u oprávněné osoby uveden pouze podpis policisty a zkratka jeho funkce. Jméno a příjmení policisty na bloku uvedeno není a není zde uvedeno ani jeho

identifikační číslo. Policistu, který žalobci vystavil blok dne 17. 6. 2009, tedy podle názoru žalobce nelze identifikovat, a proto tento blok nesplňuje náležitosti § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Krajský soud považoval tuto námitku žalobce za důvodnou a uzavřel, že pokutový blok není způsobilým podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče. Rozsudkem ze dne 13. 11. 2015, č. j. 46 A 65/2013 – 29, proto soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

[3] Ke kasační stížnosti žalovaného však Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil (rozsudkem ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015 – 32) a věc vrátil soudu k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že předmětný blok ze dne 17. 6. 2009 obsahuje předepsané náležitosti pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů. Ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Podle kasačního soudu je v souhrnu vyplněných rubrik seznatelné, která osoba ve výkonu veřejné moci pokutový blok vystavila.

[4] Krajský soud tedy rozhodl ve věci znovu rozsudkem ze dne 12. 12. 2016, č. j. 46 A 65/2013 – 64, který byl předmětem opakované kasační stížnosti žalovaného. Nejvyšší správní soud této opakované stížnosti vyhověl a rozsudkem ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 74/2017 - 28, věc znovu vrátil krajskému soudu k rozhodnutí v souladu se závazným právním názorem (vyjádřeným v předcházejícím rozsudku sp. zn. 1 As 278/2015).

[5] V záhlaví specifikovaným rozsudkem rozhodl krajský soud tak, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů v kartě řidiče.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalobce

[6] Kasační stížností brojí žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti napadenému rozsudku z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Namítá, že krajský soud již v rozsudku ze dne 13. 11. 2015, č. j. 46 A 65/2013 – 29, posoudil jeho věc správně a že pokutový blok v souladu s právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku skutečně není způsobilým podkladem pro zápis v kartě řidiče. Následně rovněž druhé rozhodnutí krajského soudu ze dne 12. 12.2016, č. j. 46 A 65/2013 - 64, přesvědčivým způsobem polemizovalo se závazným právním názorem kasačního soudu. Z rozboru stěžovatelovy situace vyjádřeného v tomto druhém rozsudku krajského soudu je zřejmé, že předmětný pokutový blok ve skutečnosti není způsobilým podkladem pro zápis, a to právě ani v intencích závazného právního názoru vysloveného v rozsudku kasačního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015 - 32. Tvrzení žalovaného (které patrně převzal i Nejvyšší správní soud), že policista měl číslo X a na pokutovém bloku jsou z tohoto čísla čitelné minimálně čtyři poslední číslovky 3357, je zcela absurdní a nemůže obstát. Stěžovatel se proto s názorem dvou předcházejících rozsudků krajského soudu plně ztotožňuje. Aby stěžovatel beze zbytku vyčerpal opravné prostředky pro přístup k Ústavnímu soudu, podal tuto kasační stížnost.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti setrval na své dosavadní argumentaci a navrhl kasační stížnost zamítnout. Současně požadoval náhradu nákladů soudního řízení, jako paušální náhradu za písemné úkony vyvolané jednáním žalobce po skončení správního řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti a předpoklady věcné projednatelnosti kasační stížnosti a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[10] Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. platí, že kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, *jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu*. Ústavní soud k tomu v nálezu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, konstatoval, že smyslem citovaného ustanovení je, *„aby Nejvyšší správní soud se znovu nemusel zabývat věcí, u které již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil“* (k témuž obdobně srov. též například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2008, č. j. 2 Afs 26/2008 - 119).

[11] Nejvyšší správní soud se přitom námitkami týkajícími se významu stěžovatelem namítaných nedostatků pokutového bloku, jakožto podkladu pro zápis bodů do registru řidičů, vyčerpávajícím způsobem zabýval již ve shora citovaném rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015 - 32 (zejm. bod 33 až 35); a poté rovněž v rozsudku ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 74/2017 - 28, v němž kasační soud znovu vrátil věc k projednání krajskému soudu, neboť nerespektoval jím vyslovený závazný právní názor (oba rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz a soud na ně pro stručnost odkazuje).

[12] Stěžovatel se fakticky dovolává revize již jednou vysloveného právního názoru kasačním soudem v jeho věci. Tento svůj názor však kasační soud již nemůže změnit. V této souvislosti Nejvyšší správní soud v druhém rozsudku ze dne 12. 4. 2017, č. j. 1 As 278/2015 - 32, konstatoval, že „[i] *pro příslušný senát Nejvyššího správního soudu jsou totiž jeho dříve v téže věci učiněné závěry závazné. Omezení přípustnosti opakované kasační stížnosti plynoucí z § 104 odst. 3 písm. a) věta před středníkem s. ř. s. totiž mimo jiné vylučuje i možnost, aby svůj původní závazný právní názor k nové kasační stížnosti v téže věci revidoval.*“ (bod 22).

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nepřípustnou kasační stížnost proto Nejvyšší správní soud dle § 104 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

[15] Stěžovatel zaplatil za podanou, nicméně nepřípustnou kasační stížnost soudní poplatek ve výši 5.000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Proto, jak uvedeno ve výroku III., bude stěžovateli k rukám jeho právního zástupce vrácen celý zaplacený poplatek ve výši 5.000 Kč, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu